

LIBRIS

We know
books

Eugenia Maria

psiholog, psihoterapeut, consilier școlar

Iepurașul care a renunțat să se ascundă

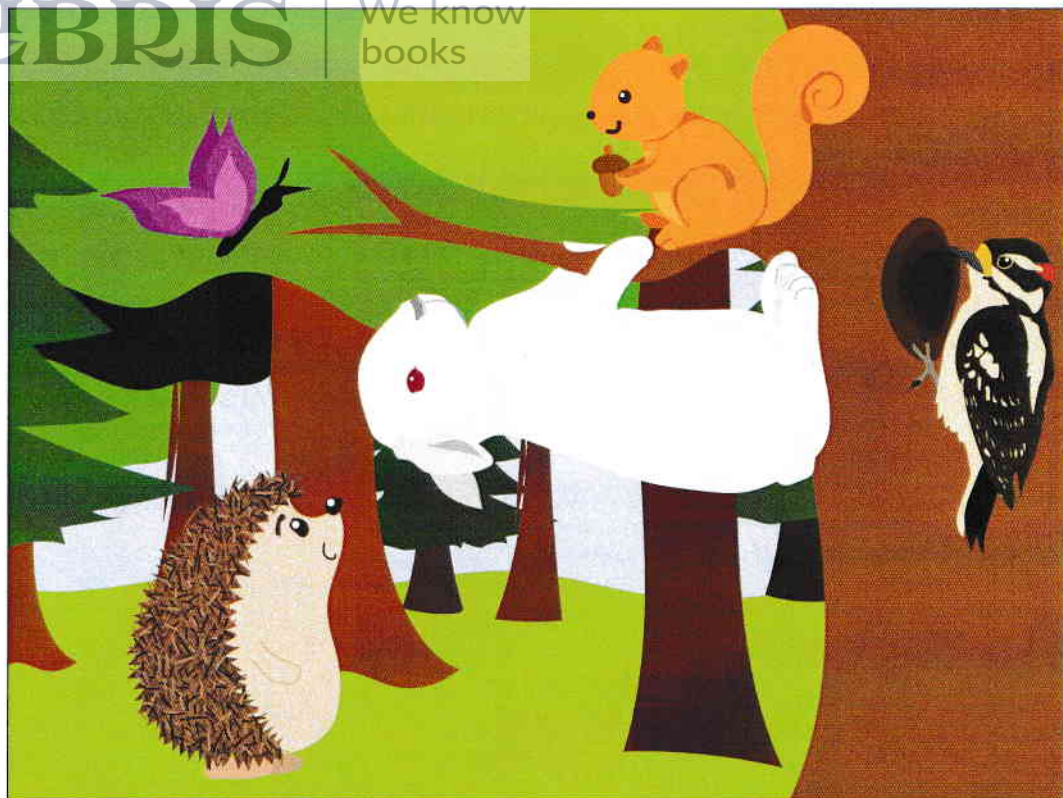
Poveste terapeutică pentru gestionarea rușinii

Ilustrații

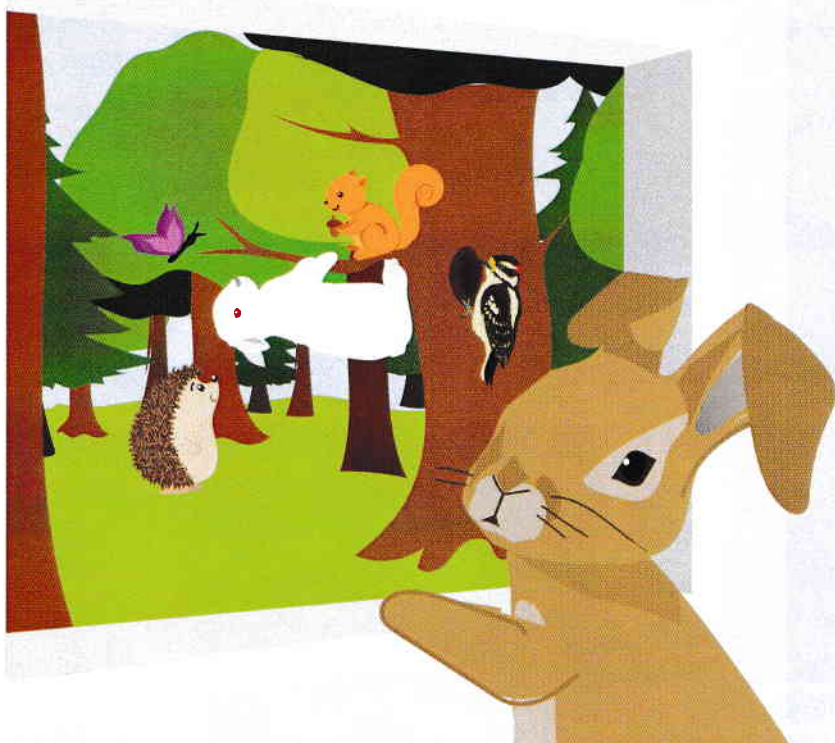
Silvia Crișan

EDITURA

TANA

O să vă spun astăzi o poveste pe care am auzit-o și eu când eram de vârsta voastră și care cred că s-a întâmplat cu foarte mult timp în urmă, poate pe vremea când animalele pădurii trăiau în armonie unele cu altele. Într-una din aceste păduri trăia o familie de iepurași care aveau doi pui, o fetiță, Țupi, și un băiat, Rilă. Țupi și Rilă s-au născut în același timp, dar erau foarte diferiți. Rilă avea o blană moale și albă, o coadă mică și ochi roșii. Era foarte drăgălaș și mai ales poznaș. Toată ziua era pus pe șotii, alerga, se cățara, râdea cu boticul până la urechi. Mereu avea câte ceva de făcut. Era prietenos și alături de el toate celelalte animale ale pădurii petreceau mult timp. Nu mai trebuie să vă spun că el era vedeta pădurii. Pe unde trecea toți îl așteptau și îl lăudau, fie pentru cum arată, fie pentru ce face sau spune sau chiar pentru ideile lui năstrușnice.

Dar pe cât de frumos și de popular era Rilă, pe atât de ștearsă era Țupi. Ea avea o blăniță scurtă și bej-marro, precum pământul, ochi mici și negri ca tăciunele și mai ales niște urechi atât de mari, încât toată lumea când o vedea venind începea să râdă. De multe ori chiar îi auzea spunând:

– Întâi apar urechile și apoi ea.

Firește că Țupi stătea mai tot timpul închisă în casă, încercând să nu-i deranjeze nici măcar pe părinți. Nu de puține ori, cu cât încerca să facă lucrurile mai bine, cu atât ieșeau mai prost și doar ce îi auzea, fie pe tata (mai des), dar și pe mama (uneori), spunând:

– Nu ești în stare de nimic, totul îți iese prost! De ce nu poți fi și tu ca Rilă?!